

VILÉMOVSKÉ

LISTOPAD 2022
ROČNÍK 28.

NOVINY

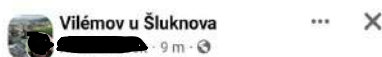

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

je úplně běžný listopadový večer a já připravuji text pro svůj tradiční příspěvek do Vilémovských novin.

Když už je prakticky hotový, dostávám několik dotazů od jednoho z našich občanů, a to prostřednictvím příspěvku na sociální síti. Proč ne? Díky za něj! Jen si dovoluji na tento příspěvek odpovědět touto, pro mne, příjemnější formou. Domnívám se totiž, že kdybych odpověděl pouze tazateli k jeho příspěvku, nemuseli by odpovídat znát mnozí další občané, které třeba zajímají stejné otázky.

Dobrý den. Proč a podle jakého zákona jste vyvedli vlastně část obce k nepřístupnosti vlastního majetku? Když tedy obecního pozemku, ale na lidi se nehledí. Oni to nějak dají. Podle kterého paragrafu se umísťují bezvýznamné dopravní značky? Žadatel ve svém podání po povinném subjektu požaduje informaci, zda bylo zdejším útvarem PČR ve smyslu ustanovení zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů vydáno stanovisko ke stanovení úpravy provozu na pozemních komunikacích (umístění dopravní značky). Jestli bylo... rádi my občané to chtěli vědět. I třeba to, proč a jak. V novinách samé nic o obci. Proč se obnovila silnice k mostu kolem kostela? Protože tam bydlíte? Proč je tankodrom vrchní cestou k hřbitovu??? Co stála oprava děr u sámošky? To je ostuda. Jsem fér.... chci rozumné odpovědi.

Přiznám se, že zcela nerozumím prvnímu dotazu, respektive si nejsem vědom skutečnosti, že bychom některým občanům obce znepřístupnili jejich majetky. Pokud však tazatel má na mysli nově vybudovaný chodník, je nutno podotknout několik zásadních skutečností. Předně, celá tato stavba byla navržena a projektována v souladu s legislativou naší republiky, v rámci stavebního řízení byli všichni dotčení vlastníci sousedních nemovitostí osloveni a měli možnost připomínek. Tyto připomínky, pokud byly podány, byly v rámci stavebního řízení vyřešeny. Dále, v rámci tohoto stavebního řízení, se k tomuto záměru vyjadřovalo několik orgánů státní správy, a to včetně například DI PČR. DI PČR jako příslušný orgán Policie ČR podle ustanovení § 16 odst. 2 písm b) zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích a dle § 77 odst. 2 písm b) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích vydal své stanovisko. V něm mimo jiné odsouhlasil umístění veškerého svíselého i vodorovného dopravního značení, neboť toto odpovídá obecným požadavkům na BESIP. Následně příslušný stavební úřad – úsek silniční správní úřad vydal sta-

vební povolení podle zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, když pro předložený stavební záměr vydal dle § 94p odst. 2 stavebního zákona stavební povolení. Jelikož obec žádala Státní fond dopravní infrastruktury o dotaci na vybudování tohoto chodníku, musela tato stavba splňovat spoustu dalších podmínek a norem, jako například snížená a barevně odlišená místa pro přecházení, výšky vozídkových linií, nebo právě zmiňované dopravní značení. Pokud jako tazatel uvádíte znemožnění přístupu ke svým majetkům, musím nesouhlasit! Ke všem nemovitostem byly upraveny sjezdy a přejezdy tak, aby přístup nebyl zhoršen nebo jakkoliv omezen. U velké části nemovitostí, které nyní lemuje nový chodník, byl v době před výstavbou buď chodník starý, nevyhovující, rozbitý, nebo zde byla neudržovaná krajnice, která neumožňovala chodcům bezpečný pohyb po komunikaci. Je pravda, že velmi často zde stála vozidla, která sama o sobě nebránila provozu vozidel na komunikaci, ale o to více bránila chodcům, kteří museli tato vozidla obcházet a tím se zvyšovalo riziko a bezpečnost chodců. A proto znovu opakuji, chodníky byly navrženy a vybudovány proto, aby zpomalily provoz vozidel a zvýšila se bezpečnost chodců jako nejzranitelnějšího účastníka silničního provozu. Závěrem k tomuto dotazu. Obec Vilémov na tuto investiční akci získala dotaci ve výši 3,6 mil Kč, přičemž dle Smlouvy o dílo byla tato investice v rámci zveřejněného výběrového řízení vysoutěžena za cca 4,4 mil Kč bez DPH. Původní rozpočtované náklady byly ve výši 6,5 mil Kč bez DPH a získaná dotace byla ve výši 85 % celkových užitných nákladů.

Na dalším jednání Zastupitelstva obce v listopadu bude navíc projednáván Dodatek k této smlouvě o dílo, který bude řešit zohledněné méněpráce stavby v řádu několika set tisíc korun. „Proč se obnovila cesta silnice k mostu kolem kostela?“ No jednoduše proto, že byla ve špatném stavu a byla vyhodnocena jako nevhodnější pro rekonstrukci. A protože jsme na tuto opravu rovněž úspěšně žádali o dotaci, která pozitivně zohledňovala mimo jiné i fakta jako odkud a kam vede místní komunikace – tedy od školy, ke kostelu, do druhého katastru naší obce Dolina, vybrali jsme právě tuto komunikaci. A ano máte pravdu – protože tam bydlí poměrně dost lidí. Pokud jste měl na mysli přímo mne, musím vás zklamat, protože bydlím jinde a tuto komunikaci využívám sporadicky.

Bydlím v jiném místě a denně jezdím po „tankodromu“, jak uvádíte v další části vašeho dotazu. Musím přiznat, že tato cesta není v nejlepší kondici a určitě bych si ke svému domu uměl představit lepší cestu. Ale předně! Cesta k mému domu, pokud budu starosta, není a nebude prioritou a mí sousedé mi to snad prominou. Za další a zcela vážně! Tankodrom si opravdu představuji jinak, mnohem hůře. Nicméně zde jsme v minulosti opravili část komunikace od č. p. 54 ke hřbitovu v celkové výši cca 1 mil korun.

Kolik stála oprava děr u sámošky? Píšete, že je to ostuda. Máte pravdu, střed obce není úplně výstavní, a právě proto máme zpracovaný projekt s vydaným stavebním povolením na jeho úpravu. V rámci této úpravy budou vybudovány nové chodníky, parkovací místa v obou směrech, místa pro přecházení, kdy bude opět hlavním cílem usměrnění dopravy a zvýšení bezpečnosti chodců. V současné chvíli žádáme o dotaci a rádi bychom, v případě získání dotace, realizovali do dvou let. A právě proto jsme díry u sámošky pouze „zalátali“. Dříve nebo později se zde bude totiž kopat, a tudíž nový asfalt, za nemalé peníze, by byl zmařenou investicí. Tato provizorní oprava má proto svůj důvod a obec stála cca 42 tisíc bez DPH. Může vám to připadat příliš, ale nutno podotknout, že obalované kamenivo neboli asfalt v letošním roce citelně podražili. Věřím, že jsem nejen vám, ale i ostatním občanům naší obce, podal odpovědi rozumné a pochopitelné, byť s jejich zněním nemusíte všichni zcela souhlasit. Na to máte samozřejmě plné právo. Budu ale spokojený, pokud jsem vám alespoň některá témata vysvětlil. Pokud ne, můžete se zeptat kdykoliv v budoucnu, třeba na kterémkoliv jednání zastupitelstva obce, kde veškerá témata výše uvedená, byla projednávána.

Přeji vám i všem ostatním občanům příjemný podzim.

Bc. Zdeněk Černý
starosta obce

Chvilka poezie

Klid zbraní

Pohled Lásky, co ztratil se v davu,
dotek, který měl poplést Ti hlavu.
Polibek, který po malinách chutnal,
čas nalézání uvězněný do absolutna.

Myšlenka, kterou z hlavy vytřepat nelze,
odraz tváře v zrcadle, přijatelnější verze.
Klišé omílaná naší dobou do nekonečna,
rada dobře míněná hluchému neužitečná.

Touha po milování spalující jako plamen,
modlitba neznabohů, naše poslední
„amen“.
Satisfakce posvěcená Tvou horkou dlaní,
křehké příměří ega, roztěkaný klid zbraní.

#neviditelnabasnirka

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ROZHOVOR - EVA KLINGEROVÁ

Mým dalším milým hostem je paní Eva Klingerová, zástupkyně ředitele pro místní mateřskou školu. Řeč bude samozřejmě právě o mateřské škole, kde působí již řadu let, zabrousíme ale také například do koníčků paní Klingerové. Jistou zajímavostí může být fakt, že přesně před rokem v listopadovém vydání Vilémovských novin byl vydán článek o synovi paní Klingerové, Ing. Martinu Klingerovi.

Paní Klingerová, moc Vám děkuji za přijetí mé pozvánky k rozhovoru a hned se Vás zeptám na něco o Vás, odkud pocházíte? Jste původně Vilémovačka?

Od narození do svých téměř dvaceti let jsem žila ve Velkém Šenově, v okrajové části Malý Šenov. Moji rodinu tvořili rodiče, starší sestra a babička. Náš domek, který rodiče koupili v roce 1962, stál trochu osamocen, obklopen přírodou a já jsem zde prožila nádherné dětství i dospívání. Moje maminka původně pocházela z Liberce a tatínek z východních Čech, od Chrudimi. Od roku 1982 žiji již ve Vilémově, kam jsem se provdala. Rodina mého manžela žila ve Vilémově již po celé generace a on je tedy skutečným starousedlíkem. Syna Martina jistě všichni znají, neboť se zapojuje do všech různých oblastí života

v naší obci. K Vaší otázce ještě dodám, že ačkoli jsem zpočátku znala ve Vilémově jen málo lidí, dnes je tomu právě naopak. Žiji zde po dvě třetiny svého života a již se jako „Vilémovačka“ po všech stránkách skutečně cítím.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Každý ví, že působíte v místní mateřské škole. Byl to vždy Váš sen?

Již od dětství jsem chtěla být učitelkou, ale na Základní škole. Do školy jsem vždy chodila ráda, bavilo mě to tam a zúčastňovala jsem se i různých mimoškolních aktivit. Do šenovské mateřské školy jsem také chodila, ale jen krátce, protože jsem si nemohla zvyknout (více se mi líbilo doma, v přírodě a u zvířátek). Moje babička, která již byla v dů-

chodu, si mě tak raději nechala doma. Proto z vlastní zkušenosti vím, jak může být pro některé děti chození do školky těžké. Po základní škole jsem absolvovala gymnázium v Rumburku, a protože jsem nenastoupila na vysokou školu, pokračovala jsem nástavbovým studiem na Střední pedagogické škole v Litoměřicích.

Svého rozhodnutí jsem zalitovala opravdu jen zcela výjimečně. Do svého prvního zaměstnání ve školce jsem nastoupila v Dolní Poustevně. Tenkrát byly větší počty dětí než dnes. Moje první třída byly nejstarší děti – předškoláci a bylo jich ve třídě 35. Děti byly tehdy trochu jiné než dnes a vše jsme s kolegyněmi hladce zvládaly. Pracovala jsem také v Mikulášovicích, ale nejděší úsek mého profesního života je u nás ve Vilémově. Na Dolní Poustevnu však velice ráda vzpomínám, byla jsem tehdy ze všech kolegyně nejmladší a hodně jsem se od nich naučila. Dnes, kdy spolu vedeme tento rozhovor, jsem již já tou nejstarší!

Vzpomenete si na své začátky ve vilémovské mateřské škole?

Do vilémovské mateřské školy jsem nastoupila jako učitelka k 1. lednu 2000. Začátky zde se mi určitě vybavují. Pro každého člověka, který nastupuje na nové pracoviště je začátek trochu rozpačitý (než si „zmapuje terén“). Mateřská škola tehdy ještě fungo-

vala samostatně, ale již v roce 2003 se stala součástí společného školského subjektu Základní škola a Mateřská škola Vilémov. Děti již bylo mnohem více než v „devadesátkách“, staraly se o ně dvě kvalifikované učitelky (paní Kolářová a já) a měly jsme jednu věkově smíšenou třídu. Asistentku jsme tenkrát neměly. Kladně jsem tehdy uvítala místní, trochu rodinný přístup a jako malé negativum uvedu jen málo vnitřní výzdoby a poněkud starší inventář. Chápu však, že i tenkrát to bylo o financích a postupně se vše zlepšovalo.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Jak dlouho zde pracujete a z toho jak dlouho na vedoucí pozici?

Pracuji zde téměř 23 let. Nejprve 13 let jako učitelka. V srpnu 2013 odešla paní Kolářová do důchodu a já jsem se po ní stala vedoucí učitelkou. Nedávno došlo k některým změnám ve školské legislativě a paní ředitelka Mgr. Bc. Tomagová mě k 1. září 2022 jmenovala zástupkyní ředitele pro mateřskou školu.

Co se za Vašeho vedení změnilo k lepšímu? Čili na co jste hrdá?

Vždy jsem se snažila, aby naše mateřská škola srovnala krok s těmi skutečně dobrými školkami (v různých oblastech). Podle zájmu o naši mateřskou školu a z jejích výsledků se dá usuzovat, že se to podařilo. Mateřská škola funguje v rámci školského subjektu, a tak nemohu sama rozhodovat například o některých investicích či zcela zásadních věcech. Moje nadřízená, paní ředitelka Tomagová, nás však maximálně podporuje a společně s ní, s vedením obce a našimi zaměstnanci jsme mateřskou školu již hodně zvelebili. Hrdá jsem na to, že se pro vzdělávání dětí opět zřídily dvě třídy. Někteří si možná pamatují, že dříve ve Vilémově dvě třídy byly. Po poklesu počtu dětí v obci

j jsme byli po dobu 27 let jen jednotřídkou. Již třetím rokem tedy máme opět třídy dvě a v nich výborné čtyři učitelky a rovněž dvě asistentky pedagoga, které pomáhají zajišťovat vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami. Mateřskou školu vedu, snažím se naplno o její dobré fungování, ale vzdělávání je týmová práce a já mám to štěstí, že mám i výborné kolegyně, na které se mohu spolehnout. Za mého působení se kromě kvalitního vzdělávání jistě změnil k lepšímu i vzhled vnitřních prostor, bylo pořízeno zcela nové vnitřní vybavení, další didaktické pomůcky, interaktivní hračky a mohla bych ještě pokračovat. Připomínám, že vše za podpory paní ředitelky a našeho zřizovatele Obce Vilémov. Budova je stará, postavena roku 1910 a je poměrně veliká. Věřím, že bude i nadále pokračovat její zlepšování. Podařilo se mi snad i to, že už si asi nikdo v obci nemyslí, že mateřská škola je jakási „hlídárna“. Snažím se stále rodičům i veřejnosti vysvětlovat legislativně daný úkol mateřských škol, kterým je vzdělávání dětí. Jsme předstupněm naší vzdělávací soustavy. Neodpustím si zde pro odlehčení rozhovoru citát známého amerického spisovatele Roberta Fulghama: „Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské školce“.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Za tu dobu ve školce musíte mít spoustu vzpomínek. Podělit se alespoň o jednu?

Ve školství pracuji kromě několika krátkých přerušení již 40 let. Vzpomínek je spousta a děti si dobře vybavují. Když si prohlížím staré fotografie, většinou se mi hned vybavují i jména dětí. Na všechny děti ráda vzpomínám a ke spoustě z nich se váže nějaká zvláštní vzpomínka. Musím přiznat, že výjimečně to jsou i vzpomínky smutné (nezájem v rodině, nepodnětné prostředí aj.). Dokonce čtyři z dětí, které jsem měla dříve ve školkách, již nežijí. Drtivá většina

mých vzpomínek je ale pěkných a na závěr mého vyprávění se s Vámi podělím o tři výroky dětí: při nácvičku mikulášské písně jedna holčička stále tvrdošíjně trvala na tom, že se má zpívat Mik, Mikuláš přišel s čertem na guláš (místo na koláč). Jiný chlapec zase na vycházce viděl, že zedníci opravují zeď budovy a všechny nás poučoval, že on ví, co to dělají – oni přece dělají Meltu! Jednou jsme si v komunitním kruhu vyprávěli, co děti prožily o víkendu a chlapec nadšeně líčil, jak byl s rodiči na návštěvě a tam měli „větrnice“. Chtěla jsem vědět, co to jsou ty větrnice, jestli nějaké větrníky. Chlapec se začal rozčilovat, že se to přece jí! Až po dotazu u rodičů jsem se dověděla, že to byly jitrnice.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

S dětmi učitelky prožívají zpravidla tři i čtyři školní roky, během kterých si s dětmi vytvoří vztah a na děti často myslí, i když ty již přešly do základní školy a jdou cestou svého života. S dětmi prožíváme intenzivně svátky (zejména Vánoce), roční období, dětské starosti i radosti a učitelky pak na ně myslí i mimo práci. Děti se tak trochu stávají i dětmi vlastními.

Jaké máte koníčky? Víím o Vás, že máte ráda historické památky a také Prahu, je to tak?

Ano, máte pravdu. Praha je centrem naší historie a ráda ji navštěvuji. Zajímám se o historii obecně a baví mě u ní i hledání souvislostí. Zajímám se však o více oblastí, ráda cestuji, čtu, řeším Sudoku a dříve jsem měla čas i na ruční práce a různé tvoření. Již rok je mým největším „koníčkem“ vnučka Laurinka.

■ Prý máte také moc ráda kočky.

Lidé, kteří mě znají, vědí, že mám kočky velice ráda. Původně jsme to neplánovali, ale postupně jsme se během několika let ujali tři kočičích nalezců. Jsou to úžasní tvorové, kteří jsou chytří a dokáží dát „svému člověku“ hodně lásky. Lidé si však musejí umět jejich důvěru získat, nezklamat je a vidět v nich ty jejich jedinečné vlastnosti. Mám ale ráda všechna zvířata a velice mě trápí, když strádají.

Jak bylo zmíněno v úvodu, jste maminka zastupitele Martina Klingera. Jak na práci jeho coby zastupitele, potažmo celého zastupitelstva pohlížíte?

S prací našeho zastupitelstva jsem naprosto spokojená. Naše obec začíná vypadat velmi dobře a občané mohou být na naši obec pyšní. Budovalo se zde vždycky, každé období nám něco přineslo, ale nyní je patrné, že všichni ve vedení obce táhnou za jeden provaz. Z věcí, které mě v poslední době nejvíce potěšily, je nové vybavení školní zahrady v mateřské škole a vytvoření chodníku podél cesty. Oceňuji také vyznačení křížovky pod obecním úřadem. Vadilo mi, že tam každý najížděl, jak chtěl. Domnívám se, že provoz v centru obce bude bezpečnější. Nesmím také zapomenout na realizaci opravy naší Křížové cesty a vůbec vztah k památkám, které nám může kdekdo závidět. Jako maminka Martina, coby zastupitele, dodám jen to, že si vážím jeho zájmu o naši obec i toho, jak pro obec pracuje. Jsem na něho samozřejmě hrdá. Snaží se na obci pomáhat, jak může a má mnoho dalších aktivit. Vzhle-

dem k tomu, že má velkou zodpovědnost v zaměstnání, přestavuje svůj dům a má malé dítě, by však měl více hledět i na odpočinek.

Paní Klingerové děkuji za moc milý rozhovor.

Ing. Zdeněk Maier

Mikulášská nadílka

Sabota 3. prosince 2022
od 17.00 hod.

*Ve stodole Hostince Mlsná koza
Mikuláš s čertem jsou již připraveni! A co Vy?*

Těšíme se na Vás!
Obec Vilémov

Rozsvícení vánočního stromečku

Program:

1. Úvodní slovo starosty
2. Vystoupení dětí z
MŠ a ZŠ Vilémov
3. Vystoupení Vilémovského
chrámového sboru
4. Rozsvícení vánočního stromečku

Dále se můžete těšit na
stánkový prodej
Bohaté občerstvení
zajištěno!

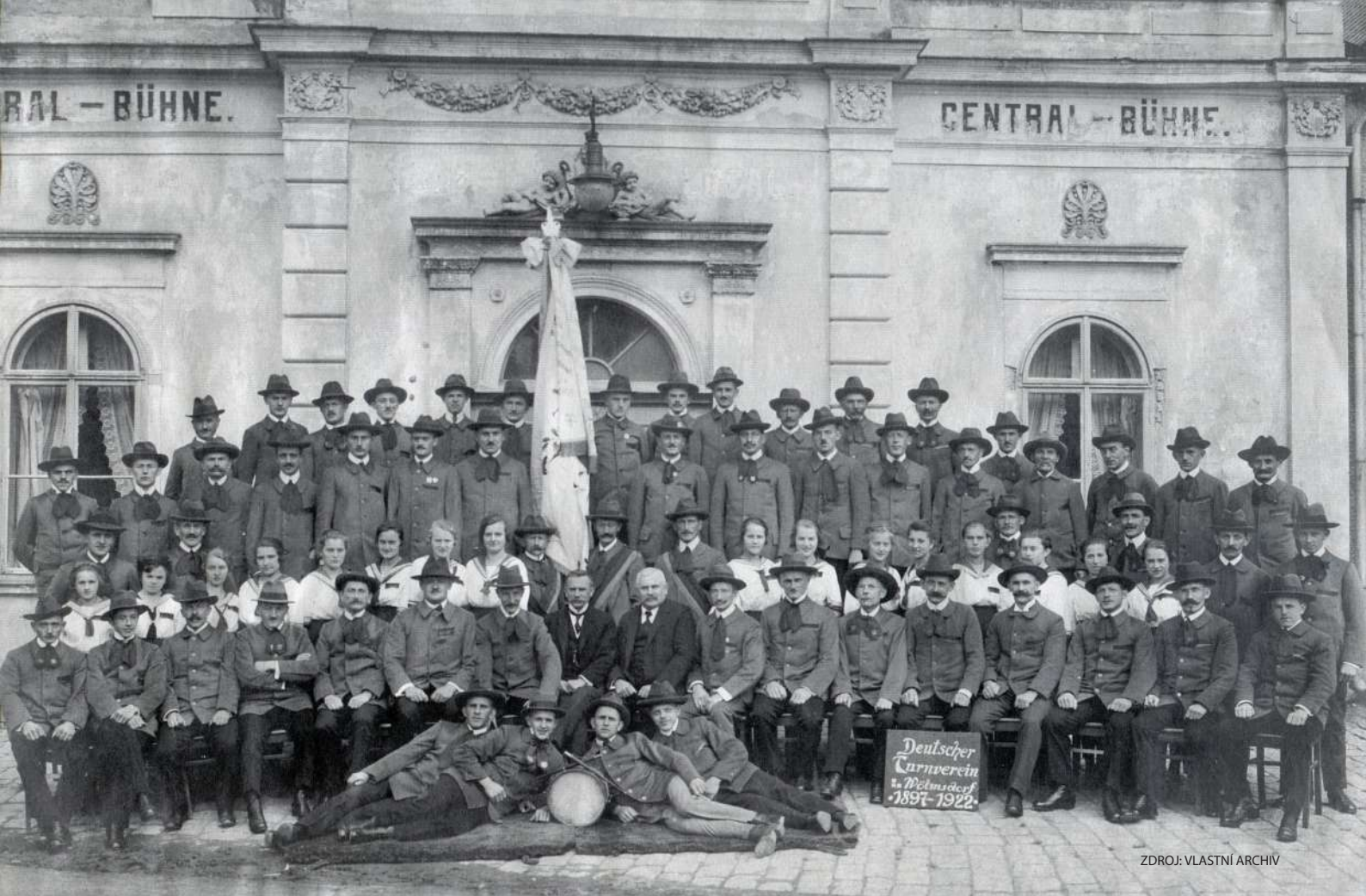
NEBĚLE | Od 16.00 Hod.
27.11.2022 | u základní školy
ve Vilémově

Přijďte s námi zahájit
adventní čas **2022**

Obec Vilémov | Těšíme se na Vás!

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

V úvodu této rubriky se vrátíme k hádance z minulého čísla. Otázka zněla: Existuje ještě budova z fotografie a o kterou budovu se jedná? Hádanka to byla zajisté lehká a každý poznal dům č. p. 4, který stojí šikmo naproti „Jedničce“. Dům patřil rodině Pettersů, jejichž děti jsou vidět v oknech. Jen připomeneme, že se jednalo o cvičný zásah vilémovských hasičů ze dne 28. června 1914.

ZDROJ: SOKA DĚČÍN

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

V hádankách budeme pokračovat i v tomto vydání. Na dnešní úvodní fotografii vidíme skupinu mužů a žen ve stejnokroji, kteří se nechali vyfotografovat k 25. výročí od založení jejich spolku v roce 1922. Hádanka do příště je: O jaký spolek se jedná a kde se spolek nechal vyfotografovat? Nápovědou je druhá fotografie stejného spolku, ale pořízená již v roce 1909 a logo spolku obsahující 4 písmenka F.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Písmena měla symbolizovat počáteční písmena slov hesla Friedricha Ludwiga Jahna: Frisch, Fromm, Fröhlich, Frei, volně přeloženo svěží, dobrotivý, radostný a svobodný.

Ing. Martin Klinger

FOTO: MATYÁŠ ADOLF

HALLOWEENSKÁ STEZKA

I letos, v pátek 21. října, jsme navázali na tradici spolupráce s obcí Vilémov a zorganizovali společně Halloween. Přenesli jsme se pro změnu do venkovních prostor, a tak to byla pro strašidla trochu „zkouška deštěm“.

FOTO: MATYÁŠ ADOLF

Počasí nám neprálo, ale na počtu návštěvníků se to nepodepsalo. Zaznamenali jsme 84 účastníků! Ve skutečnosti (s počtem dospělých) bychom mohli počítat s účastí asi 150 lidí. Je vidět, že Halloween je pro děti veliké lákadlo. Na Strašidelné stezce potkaly hrůzné bytosti. Přes čarodějnice, umrlce až po děsivé klauny. Jednoduché úkoly plnily některé děti se strachem, ale nakonec se všichni sešli v cíli, kde byl připraven díky rodičům bohatý stůl.

FOTO: MATYÁŠ ADOLF

O pohoštění se tradičně postaraly i naše kuchařky (dýňová polévka, čaj) a také obec Vilémov se svými nápoji. Výzdoba byla díky obci nachystaná v budově, z níž se stane v budoucnu kulturní centrum.

FOTO: MATYÁŠ ADOLF

I tam si děti mohly zatančit a malinko spolu s rodiči zasoutěžit o sladké odměny.

FOTO: MATYÁŠ ADOLF

Všechno se nádherně vydařilo. Všem organizátorům velký dík a budeme se těšit na halloweenské strašení zase za rok.

Mgr. Bc. Zdenka Tomagová

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

OSTATNÍ

Dýňová slavnost v mateřské škole

Jak u nás bývá několik posledních let již tradicí, uskutečnila se také letos na konci října výstava halloweenských dýní. Děti si přinášely do školky vyzdobené dýně, které doma tvořily se svými rodiči a poté je vystavovaly u MŠ. Několik dýní jsme s dětmi také vydlabali a vyřezali ve školce. Velmi nás potěšil pan Miga, který nám letos pro naše tvoření věnoval větší množství dýní. Moc mu tímto děkujeme. Rovněž si velmi vážíme zapojení rodičů do této výstavy. Vyzdobených dýní se sešlo ke dvaceti.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Dýně byly poté převezeny na společnou oslavu Halloweenu (k bývalé „Jedničce“), kde výborně posloužily i jako vhodná dekorace.

Eva Klingerová

HOBBY HORSE

V době, kdy děti tráví víc času s mobilem v ruce nebo u PC, je velmi těžké vyučovat slohu. Zastává slovní zásoba, vážně chápání obsahu čteného, a to se odráží i v dalších oblastech a předmětech. Následují pak i obtíže se vůbec něco

naučit. A to vůbec nezmiňuji odpor ke čtení, který má dnes mnoho dětí (troufám si tvrdit, že většina). Poslouchat potom souvislé vyprávění dítěte je boj o čas a trpělivost. Tóóóóó, ééééééééé, takžééééééééé, nóóóóó... Jistě to jako rodiče či prarodiče znáte.

Děti, které pak překvapí poutavým vyprávěním, souvislým projevem a bohatou slovní zásobou, děti, které chápou metaforu, rčení, přísloví, pořekadla, jsou pro učitele za odměnu. Ale už jsou, bohužel, výjimkou. A tou výjimkou je i naše žačka Terezka. Jak si poradila se zadáním „POPIS PŘEDMĚTU“? Posuďte sami.

Mgr. Bc. Zděnka Tomagová

„HOBBY HORSE

Když jsem dostala za úkol popsat svojí oblíbenou věc, bez váhání mě napadlo, popsat vám mého Hobby horse. Hobby horse je plyšová koňská hlava na tyči. Má bílo-hnědou barvu srsti, blondatou hřívu a černé oči. Jmenuje se Amálie. Mám na ni různou výbavu jako například ohlávku, parelku a oštěže. Amálka je hračka, ale zároveň i sportovní náčiní. Hobby horsing je totiž sport! Hodně lidí si myslí, že je to obyčejná hračka, ale není. Jak říkám sportovní náčiní. S Hobby horsem můžeš závodit v drezúře a parkuru. Anebo si s ním můžeš jezdit doma na zahradě jako já. Tento sport pochází z Finska. Hobby horsing se teď hodně rozšířil i v Čechách.

Amka měří něco okolo 40 cm. Rozměry koníků jsou rozděleny na dvě části M a L. Rozměry tyčí jsou také různé. K hobíkovi dostaneš i jeho rodokmen máš tam kolik mu je, jak se jmenuje mamka a tatka a podobné informace. Dělají se v různých plemenech. Jsem hrozně ráda, že jí mám a těším se, až půjdu zase jezdit.“

Tereza Černá

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Známky na svoz komunálního odpadu na rok 2023

Vážený občané,
protože se rok 2022 pomalu a jistě blíží ke svému konci, je potřeba si objednat ZNÁMKY NA SVOZ KOMUNÁLNÍHO ODPADU NA ROK 2023.

Známky na rok 2023 je možné objednávat do konce listopadu 2022, a to buď prostřednictvím telefonního čísla 602 952 200, nebo na e-mailu: odpady@vilemov.cz, či osobně na obecním úřadu. Známky na rok 2023 bude možné vyžvednout na obecním úřadu, v prvním patře, v průběhu měsíce prosince 2022. O dostupnosti známek budete informováni prostřednictvím webových stránek obce, Info-kanálu, či obecního Facebooku obce.

Děkujeme za spolupráci.

Obec Vilémov